

FN stemmer for at anerkende Palæstina – Israel sikrer, at der ikke er noget tilbage at anerkende

FN's Generalforsamling har endnu engang rungede med næsten enstemmighed. I september 2025 løftede stat efter stat hånden til støtte for *New York-erklæringen*, som opfordrer til en tostatsløsning og anbefaler, at Palæstina får fuldt medlemskab i FN. Salen brød ud i bifald. Symbolikken var tung: Efter årtier med fordrevet og mislykkede fredsprocesser syntes verden endelig at bekræfte Palæstinas ret til at eksistere som en suveræn stat.

Men mens blækket tørrede på resolutionen i New York, regnede ild ned over Gaza By. Israels svar på anerkendelse var udslettelse.

Papirankendelse, pulveriseret virkelighed

Afstemningen var historisk. Over 140 lande støttede den. Kun en lille håndfuld – ledet af Israel, USA og deres sædvanlige satellitter – vovede at modsætte sig. For palæstinenserne var det et øjeblik med længe ventet anerkendelse: Ja, I eksisterer, og ja, I fortjener jeres egen stat.

Men anerkendelse på papir betyder lidt, hvis folket, landet og institutionerne i den stat bliver udslettet i realtid. Gaza er ikke bare under belejring; det bliver systematisk slettet. Hele kvarterer er væk. Hospitaler er rygende ruiner. Universiteter, skoler, moskeer og kirker jævnet med jorden. Strøm, vand og sanitet er ødelagt. Hungersnød rammer de børn, der har overlevet bomberne. Gazastriben ligner ikke længere et samfund – det ligner efterdønningerne af en apokalypse.

Israels strategi kunne ikke være klarere: Hvis Palæstina ikke kan nægtes i diplomatiske, så vil det blive nægtet på jorden.

Gaza: Et folkedrabsblødeprint

Siden oktober 2023 har Gaza udholdt en af de mest ødelæggende militærkampagner i moderne historie. Den rene mængde sprængstoffer, der er kastet over dette lille stykke land, trodser sammenligning – mere end mange europæiske byer modtog i hele år under Anden Verdenskrig. Men i modsætning til Warszawa eller London har Gazas folk ingen steder at flygte hen. Alle grænser er forseglede. Det er et bur, der hamres ovenfra.

Den officielle dødstal – titusinder bekræftet – overstiger allerede kapaciteten af lighuse og kirkegårde. Men alle ved, at det reelle tal er langt højere. Hele familier forsvinder under murbrokker, der aldrig graves op. Spædbørn sulter, før de overhovedet kan registreres

som levende. Sygdomme fejer gennem lejre, hvor medicin ikke længere findes. Dette er udryddelse med alle tilgængelige midler: bomber, sult, tørst, sygdom.

Vestbredden: Håndjern og bind for øjnene

Mens Gaza pulveriseres, kvæles Vestbredden. Massearrestkampagner fejer gennem byer som Tulkarm, Jenin, Hebron. Hundredvis ad gangen rundes op – lænket, bind for øjnene og ført til militærfængsler, hvor tortur, voldtægt og sult er rutine. Bosættermilitser, opmuntret og ofte eskorteret af soldater, driver palæstinensiske familier fra deres hjem. Landsbyer rives ned. Landbrugsjord stjæles. Nye bosættelser rejser sig som tænder, der synker dybere ned i besat jord.

Dette er ikke "sikkerhed". Dette er etnisk udrensning – beregnet, bevidst og ubønhørlig. Det er den metodiske nedbrydning af det palæstinensiske samfund for at sikre, at enhver "fremtidig stat" er en amputeret lig.

Tidspunktet er budskabet

Hver gang verden nærmer sig anerkendelse af Palæstina, eskalerer Israel sin ødelæggelseskampagne. Afstemningen i september 2025 var ingen undtagelse. Mens diplomater klappede over en resolution i New York, faldt bomberne hårdere på Gaza By. Mens ledere talte om "to stater side om side", bandt soldater på Vestbredden og forsvandt palæstinensiske mænd i hundredvis. Budskabet var umiskendeligt: Resolutioner ændrer intet, for Israel vil bestemme virkeligheden med rå magt.

En slyngelstat, der trodser verden

Israel ignorerer ikke bare international lov – det håner den. Det fnyser af ICJ-domme. Det river FN-resolutioner i stykker. Det fortsætter med straffrihed, overbevist om, at dets vestlige beskyttere vil skærme det fra konsekvenser. Dette er lærebogsdefinitionen af en slyngelstat, en der opfører sig, som om den er over alle regler og ikke står til ansvar over for nogen.

Og hvorfor skulle den ikke? I årtier er fordømmelser kommet uden konsekvenser. "Alvorlig bekymring" og "dyb beklagelse" har været de eneste våben, det såkaldte internationale samfund har kunnet mønstre. Israel har lært, at det kan handle med total straffrihed, fordi ingen vil stoppe det.

Anerkendelse er ikke nok

Den seneste resolution i FN's Generalforsamling er en diplomatisk gestus, men gestusser stopper ikke folkedrab. De åbner ikke grænseovergange. De mætter ikke sultende børn. De genopbygger ikke bombede hospitaler. Uden magt bag sig er resolutioner ord, der svæver over aske.

Hvis verden er seriøs omkring at stoppe ødelæggelsen af Gaza og den etniske udrensning af Vestbredden, er tiden for tomme ord for længst ovre. Generalforsamlingen må handle under **Resolution 377 – “Forening for Fred”**. Når Sikkerhedsrådet er lammet, har forsamlingen autoritet til at anbefale kollektive foranstaltninger, herunder militær intervention. Dette er ikke valgfrit. Det er selve mekanismen, der er designet til at stoppe præcis det, vi er vidne til.

FN's sidste prøve

Hvis FN nøjes med symbolske afstemninger, mens Israel fortsætter sin ødelæggelse, vil det bevise sig selv lige så tandløst som Folkeforbundet over for fascisme og Holocaust. Endnu et folkedrab vil have udfoldet sig under blikket fra en institution, der blev grundlagt for at forhindre sådanne forbrydelser.

Valget kunne ikke være skarpere: Enten griber FN ind for at stoppe udslettelsen af Palæstina, eller det forviser sig selv til irrelevans. Anerkendelse betyder intet, hvis de anerkendte udryddes. Afstemningen i New York var historisk, men historien vil ikke huske gestusser. Den vil huske, om verden handlede – eller om den vendte sig væk.

Referencer

1. **FN's Generalforsamling (2025)**. *New York-erklæringen om tostatsløsningen*. Afstemning i FN's Generalforsamling, 12. september 2025.
2. **FN's Generalforsamling (2024)**. Resolution ES-10/23: *Status for staten Palæstina i FN*. Vedtaget 10. maj 2024.
3. **Den Internationale Domstol (2024–2025)**. *Anvendelse af konventionen om forebyggelse og straf af folkedrab i Gazastriben (Sydafrika mod Israel)*. Kendelser om foreløbige foranstaltninger, 26. januar 2024; efterfølgende kendelser gennem 2024–2025.
4. **The Lancet (2024)**. *Tælle de døde i Gaza: svært, men essentielt*. Analyse, der estimerer >186.000 samlede dødsfald (direkte + indirekte) pr. juli 2024.
5. **FN's Højkommissær for Menneskerettigheder (OHCHR)**. Udtalelser fra særlige rapportører (fra november 2023 og frem) om risikoen for folkedrab i Gaza.
6. **Human Rights Watch (2024–2025)**. Rapporter om tortur, sult og seksuelt misbrug af palæstinensiske fanger, inklusive sundhedsarbejdere.
7. **+972 Magazine & Local Call (2024)**. Rapportering om israelsk militær efterretningsdatabase, der viser, at ~83% af de dræbte i Gaza er civile.
8. **Al Jazeera (2025)**. *FN's Generalforsamling støtter tostatsløsning for Israel og Palæstina*, 12. september 2025.
9. **Reuters (2025)**. *Israels offensiv i Gaza: Sundhedsministeriet og uafhængige estimerer*, marts 2025.
10. **The Guardian (2025)**. *Tidligere israelsk stabschef bekræfter over 200.000 palæstinensiske tab (dræbte eller sårede)*, 12. september 2025.
11. **FN's OCHA (2023–2025)**. *Besatte palæstinensiske territorier: Rapporter om humanitær påvirkning*, dokumenterer ødelæggelse, fordrevet og belejringsforhold.